

Johnson, Henry Carl

Private

The Calgary Highlanders, R.C.I.C.

K - 4072

Henry Carl Johnson wordt, volgens de gegevens in zijn Service Files, op 20 november 1920 geboren in Saskatoon, Saskatchewan. Hier is enige onduidelijkheid over. Zijn jongere zusje Asta is geboren in Bergen, Noorwegen en emigreert, volgens haar overlijdensbericht, met de hele familie op 5-jarige leeftijd naar Canada. Het is dan 1927. Dat zou betekenen dat Henry Carl toen 7 jaar oud was. Dus ook hij zou geboren kunnen zijn in Noorwegen. Hij is de enige zoon van Carl Johnson, geboren in Zweden, en Borghild Hansen, geboren in Noorwegen. Henry Carl heeft een oudere zus, Carrie (Karen) Ramsay en een jongere zus, Asta Borghild McLean.

Henry Carl Johnson is lid van de United Church.

Na 8 jaar Public School in South Westminster verlaat hij in 1934, na Grade 8, op zijn veertiende het onderwijs en gaat voor vier jaar aan het werk op een houtzagerij in New Westminster, B.C. Daarna werkt hij anderhalf jaar in een dozenfabriek en als timmerman bij een ramen-en kozijnenfirma. Ergens loopt hij iets op waardoor hij anderhalf jaar niet kan werken.

In 1940 wordt in Canada de National Resources Mobilization Act aangenomen. Beschikbare mannen worden opgeroepen zich te registreren om in dienst te gaan, in eerste instantie om het thuisland Canada te verdedigen. Later worden deze mannen ook ingezet voor dienst overzee. Eén van deze mannen is Henry Carl Johnson. Op 16 april 1942 meldt Henry Carl, 21 jaar oud, zich in Vancouver, B.C., voor zijn dienstplicht. Hij krijgt legernummer: K - 602152. Hij is op dat moment woonachtig aan 1504 Old Yale Road, R.R. #4 in New Westminster, B.C., bij zijn ouders.

Hij is gezond en vrijgezel, heeft een gemiddelde intelligentie, blauwe ogen, lichtbruin haar en een lichte huidskleur. Hij is 1,72 meter lang en

weegt 65 kilo. Zijn hobby is het sleutelen aan zijn auto, hij houdt niet van sport maar gaat af en toe wel jagen en vissen. Lezen doet hij weinig.

Hij heeft geen ervaring in welk legeronderdeel dan ook. Zijn voorkeur gaat uit naar werken als stoker bij de Canadese marine. Maar door eerder opgelopen inwendig letsel wordt hij medisch gezien niet fit genoeg bevonden voor dienst overzee. Hem wordt een operatie aangeraden als dat zijn doel is. Bijzonder is dat hij in zijn aanmeldingsformulieren aangeeft dat hij Noors spreekt en leest.

Zijn eerste training van acht weken vindt plaats in het trainingscentrum #110 in Vernon, B.C. waarna nog een training volgt van vijftien dagen in trainingscentrum A-16 in Calgary, Alberta. Echter, in Vernon, ligt hij een groot gedeelte van de tijd, 30 dagen, in het ziekenhuis. In eerste instantie in het Esquimalt Military Hospital, later in het Victoria Military Hospital. Wat er precies aan de hand is, is niet meer te achterhalen, maar het zou te maken kunnen hebben met de operatie die de medische dienst hem heeft aangeraden om in overzeese dienst te kunnen treden. Op 22 september 1942, na het afronden van zijn training, wordt Henry Carl ingedeeld bij de Winnipeg Grenadiers in Prince Rupert, B.C. Daar wordt hij op 28 januari 1943 bevorderd tot Lance Corporal. Drie maanden later wordt hij bevorderd tot Corporal. De eerste week van de maand mei brengt hij door in het Prince Rupert Military Hospital.

Inschepen voor Kiska

Op 12 juli van hetzelfde jaar wordt hij voor speciale dienst overgeplaatst naar het eiland Kiska, Alaska, U.S.A. Op dat moment nog bezet door de Japanners. Hij is dan onderdeel van een enorme Amerikaanse – Canadese troepenmacht die vanuit Nanaimo verscheept wordt naar Adak, Alaska. De Canadese troepenmacht bestaande uit de Winnipeg Grenadiers, de Rocky Mountain

Rangers en de Canadian Fusiliers vormen samen de Greenlight Force. Op 16 augustus 1943 wordt Kiska heroverd, de Japanners zijn dan al gevlucht.

Kiska Patch

De maanden daarna verblijft de Greenlight Force op Kiska voor onder andere het aanleggen van wegen. Dinsdag 3 januari 1944 keert Henry Carl terug en mag hij dertig dagen met betaald verlof.

Na 2 jaar dienstdtijd sluit hij deze af op 12 april 1944 om in actieve dienst te gaan. Hij moet opnieuw een aanmeldingsformulier invullen, ditmaal in Gordon Head, B.C., wordt medisch getest en krijgt een nieuw legernummer: K-4072 .

ITEMS 17, 18 AND 19 WILL NOT BE COMPLETED UNLESS A MAN ENLISTS FOR GENERAL SERVICE ANYWHERE.

17. **DECLARATION TO BE MADE BY MAN ON ATTESTATION**

I, Henry Carl Johnson, hereby engage to serve in any Active Formation or Unit of the Canadian Army so long as an emergency, i.e., war, invasion, riot or insurrection, real or apprehended, exists, and for the period of demobilization after said emergency ceases to exist, and in any event for a period of not less than one year, provided His Majesty should so require my services.

Date April 13th, 1944.

HC Johnson
(Signature of Recruit)

Waar in een eerdere medische test geen sprake van was is een litteken op zijn rechterbil en een scheur in zijn linkerbil, waarschijnlijk opgelopen tijdens zijn dienstdtijd. Dat neemt niet weg dat hij fit wordt verklaard voor dienst overzee. Hij is alert en fit, de dienst is iets waar hij naar uitkijkt.

Eén maand na zijn aanmelding gaat hij aan boord, als Corporal bij de Winnipeg Grenadiers, om naar Engeland verscheept te worden. Op 17 juni 1944 arriveert Henry Carl in Europa. Op zijn eigen verzoek wordt hij een dag voor zijn verscheping naar West-Europa gedegradeerd tot Private. Zondag 5 augustus wordt hij bij aankomst ingedeeld bij de Calgary Highlanders, op dat moment nog actief in Normandië.

Een week later start de slag om Clair Tison, een dorp met wat stenen boerderijen, gelegen in een vallei aan de rivier de Laise. Na een dag lopen, het is een zeer warme dag, gaan de Highlanders de nacht in zonder slaap. Om 01:45, het is een donkere, mistige nacht, wordt de aanval ingezet. Allereerst wordt Le Mesnil ingenomen, een dorp ten noorden van Clair Tison. Op 13 augustus, om 14.00, wordt de aanval op Clair Tison ingezet. De Canadezen worden hevig onder vuur genomen door Duitse legereenheden, maar in de avond is de brug over de Laise ingenomen door de Highlanders en krijgen ze na veel inspanning even rust.

Om daarna, in september 1944, betrokken te zijn bij de slag om Duinkerke in Frankrijk en Oostende aan de Belgische kust. Via Brugge trekken de Highlanders om de oostelijke rand van Antwerpen, richting Hoogerheide en de slag om de Schelde. Het is dan september 1944, Henry Carl is nog maar een maand in West-Europa. De slag om de Schelde duurt vijf weken, met enkele van de moeilijkste gevechten uit de gehele oorlog, maar de Canadezen slagen er, samen met de Polen en Britten, in om de Scheldemonding weer open te krijgen voor vervoer over water naar Antwerpen. Na deze strijd, waarbij de Calgary Highlanders grote verliezen lijden, maken de Highlanders zich op voor een lange winter in de omgeving van Nijmegen.

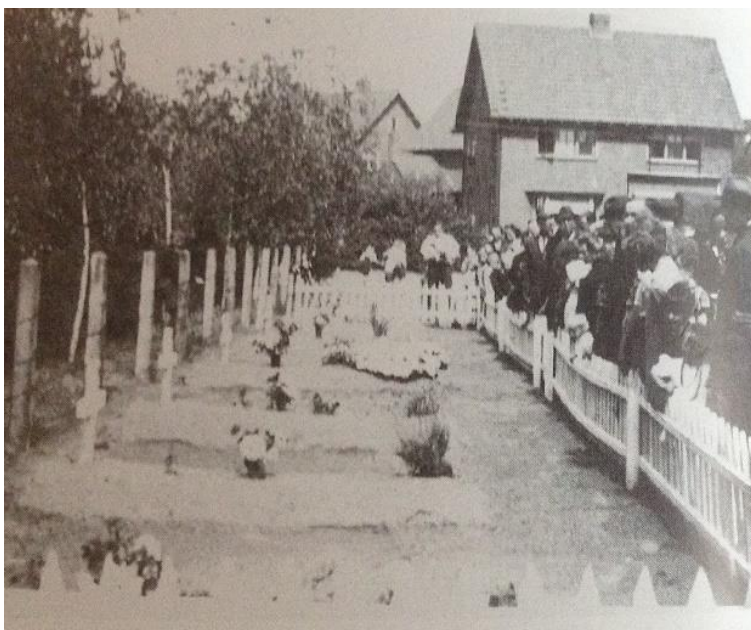
Vanaf 8 februari 1945 zijn de Calgary Highlanders onderdeel van Operatie Veritable in het Reichswald. Na hevige gevechten is het eind maart eindelijk mogelijk de Rijn over te steken en kan een enorme troepenmacht beginnen aan de bevrijding van Oost- en Noord-Nederland. De Canadezen trekken via Ulft, Terborg en Gaanderen op richting Doetinchem.

Op zondag 1 april 1945, het is Eerste Paasdag, bereiken Canadese troepen via de Terborgseweg Doetinchem. Ze worden aan de oostelijke stadsrand opgewacht door mensen van het verzet. Na een kort overleg rukken de Canadezen op naar het centrum, terwijl een grote troepenmacht om de stad trekt.

Canadese verkennerseenheid aan de Terborgseweg, 1 april 1945 (Foto: Hans Hendriksen ©)

In en rond de binnenstad ontbrandt vervolgens een heftige strijd. De Duitsers hebben de wegen geblokkeerd met tramwagens, volgegooten met beton. De Canadezen zetten onder andere vlammenwerpers in om de Duitsers uit te schakelen. Tientallen Duitsers vinden daarbij de dood en vele panden branden af. Ook sneuvelen negen Canadezen. Pas de volgende middag, maandag 2 april Tweede Paasdag, is Doetinchem bevrijd.

Eén van de negen omgekomen Canadezen is de 24-jarige Henry Carl Johnson. Eerste Paasdag, zondag 1 april, sneuvelt hij in de straten van Doetinchem en krijgt hij een tijdelijk graf bij school Oosseld aan de Dennenweg te Doetinchem.

Tijdelijke graven bij de school.

Op 27 juli 1946 ontvangt moeder Borghilde een brief dat haar zoon is herbegraven in Groesbeek, plot **XIX. C. 15**.

Henry Carl Johnson heeft de volgende onderscheidingen ontvangen:

- 1939 – 1945 Star
- Canadian Volunteer Service Medal and Clasp
- France & Germany Star

Monument in het Mark Tennantplantsoen in Doetinchem

GONE BUT NOT FORGOTTEN
LOVINGLY REMEMBERD
BY MOTHER, DAD AND SISTERS

Levensverhaal: Sigrid Norde Research Team Faces To Graves

Bronvermelding

Commonwealth War Graves Commission

National Library and Archives Canada

<http://www.bac-lac.gc.ca/eng/discover/military-heritage/second-world-war/second-world-war-dead-1939-1947/Pages/item.aspx?IdNumber=17643&>

<https://www.cwgc.org/find-war-dead/casualty/2663664/johnson,-henry-carl/>

<http://www.canadaatwar.ca/memorial/world-war-ii/150811/private-henry-carl-johnson/>

<http://www.calgaryhighlanders.com/fatalities/fatalities.htm>

<https://www.findagrave.com/memorial/12904039#>

<http://www.calgaryhighlanders.com/history/highlanders/1939-45/dcompany.htm>

<http://www.legacy.com/obituaries/vancouversun/obituary.aspx?n=asta-borghild-harder-mclean&pid=16746167>

<http://canadianheroes.org/henri/henri2.htm>

https://nl.wikipedia.org/wiki/Slag_om_de_Schelde

<https://mijngelderland.nl/inhoud/canons/doetinchem/doetinchem-in-de-tweede-wereldoorlog>

<https://www.hummelo.nl/geschiedenis-hummelo/tweede-wereldoorlog/547-de-bevrijding-van-hummelo-2-april-1945.html>

<http://www.hanshendriksen.net/>